

Hakedilen Yalnızlık

– YasinAK · 21 Temmuz 2013

Yalnızlık ölüme benzer, yalnızlık insanın kendi kuruntularıdır ve yalnızlık insanın kendi yalanlarıdır... Neden mi yalnızlık ölüme benzer? İnsan doğarken yanında annesi vardır, insan büyürken yanında ailesi vardır, insan okurken arkadaşları vardır ve insan yaşlanırken yanında eşi, hayat arkadaşı vardır... Ama ya ölümler kimse yoktur. Benim burada bahsettiğim yokluk bedenen değil ruhen olan yokluk... Sen ölümler kimse yanında ruhen olmaz... Ve hatta yalnızlık sadece ölüm değildir, yalnızlık ölüm ve sonrasındır... Neden mi yalnızlık insanın kendi kuruntularıdır? Çünkü insan hiçbir zaman yalnız doğmaz ve doğmamıştır... İnsanın kendi kuruntuları insanı yalnız bırakmıştır... Saçma sapan, akla ve mantığa sığmayan düşünceler... Aslında kuruntulardan önce insanı yalnız bırakan nefsidir, duygularıdır ve güvensizliğidir... nefsi derken nefsin körelirse nasıl kötülük işlersin bu da öyle işte... İnsanın nefsi, duygu ve güvensizlikten dolayı körelir... Ve körelme sonucu özgüvende kaybolur... Bunun sonucunda da insan kendini akışa bırakır ve yalnız olduğunu hissederek...

Neden Yalnızlık insanın yalanlarıdır? İnsan kendi yalanlarıyla küçülür. Kendi yalanlarının içinde boğulur boğulur ve belki onu düşünen bir kişi varsa kurtulur. Ama o kadar boğulurken kurtaran olmadıktan sonra kurtulmak mucizevi bir olay. Yalan insanı yalnızlığa sürükler. Yalan söylediği için yalnız kalır insan. Zaten yalanın iyiliği nerde görüldü ki...

Neyse uzatmayayım dediğim gibi yalnızlık kendiliğinden olan bir şey değil insanın yaptığı bir şeydir. Ve bunu insan kendisi yapıyorsa kendine hak etmiştir yalnızlığı...